

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 8Co/192/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5615207255
Dátum vydania rozhodnutia: 31. 05. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Táňa Rapčanová
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2016:5615207255.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Táne Rapčanovej a sudcov JUDr. Františka Potockého a Mgr. Zuzany Hartelovej, v právnej veci navrhovateľky: S. M., nar. XX.XX.XXXX, bytom C. č. XXX, A. E., zastúpená splnomocnenou zástupkyňou Zuzanou Firicovou, nar. XX.XX.XXXX, bytom C. č. XXX, A. E. proti odporcovi: R. E., nar. XX.XX.XXXX, bytom F. č. XX, o zvýšenie výživného na plnoleté dieťa, o odvolaní odporcu proti rozsudku Okresného súdu Liptovský Mikuláš č. k. 8C/289/2015-54 zo dňa 02. marca 2016, takto

rozhodol:

rozsudok okresného súdu **p o t v r d z u j e**.

Navrhovateľke náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a**.

o d ô v o d n e n i e :

Okresný súd Liptovský Mikuláš rozsudkom č. k. 8C/289/2015-54 zo dňa 02.03.2016 odporcu zaviazal prispievať na výživu navrhovateľke od 18.08.2015 po 160 eur mesačne, vždy do 10. dňa v mesiaci vopred k rukám navrhovateľky. Dlhé výživné za obdobie od 18.08.2015 do 31.03.2016 vo výške 573,78 eur odporcovi povolil splácať v mesačných splátkach, prvých štrnásť splátok po 40 eur, pätnásta splátka vo výške 13,78 eur, pričom prvá splátka splatná v mesiaci nasledujúcom po právoplatnosti tohto rozsudku spolu so splátkou bežného výživného pod následkom straty výhody splátok v prípade nezaplatenia čo aj len jednej splátky. Tým sa zmenil rozsudok Okresného súdu Zvolen zo dňa 29.04.2009, č. k. 10P/26/2009-65 vo výroku o výživnom na navrhovateľku. Účastníkom náhradu trov konania nepriznal.

Rozhodnutie odôvodnil tým, že návrhom na začatie konania doručeným súdu dňa 18.08.2015 sa navrhovateľka domáhala zvýšenia výživného, ktoré bolo určené rozsudkom Okresného súdu Zvolen zo dňa 29.04.2009 č. k. 10P/26/2009-65 vo výške 83 eur. Návrh odôvodnila tým, že od poslednej úpravy výživného, kedy bola žiačkou základnej školy, ubehlo 7 rokov a v septembri 2015 nastupuje na vysokú školu. Nepochybne sa jej preto zvýšia náklady na život i v súvislosti so štúdiom na vysokej škole.

Na základe vykonaného dokazovania súd návrhu vyhovel, nakoľko bola dokázaná jeho dôvodnosť. Naposledy bolo výživné určované v roku 2009 v čase, keď navrhovateľka navštevovala základnú školu. Je nepochybné, že za obdobie takmer siedmich rokov sa zvýšia náklady na výživu dospelujúceho dieťaťa, čo sa musí prejaviť aj v povinnosti každého z rodičov prispievať na výživu dieťaťa zvýšenou sumou. Nemali by byť žiadne pochybnosti o tom, že výška pôvodne určeného výživného je vzhľadom na tak dlhé obdobie a skutočnosť, že navrhovateľka v súčasnosti študuje na vysokej škole v Nitre, len v súvislosti s čím jej vznikajú výdavky na ubytovanie, cestovanie a zabezpečenie školských potrieb, je nedostatočná. Z takto určeného výživného nemôže reálne pokryť svoje nevyhnutné mesačné výdavky na výživu. Podľa súdu s rodičovstvom je spojená povinnosť každého z rodičov riadne sa starať o potreby svojho dieťaťa, a to bez ohľadu na to, či rodičia žijú v spoločnej domácnosti alebo nie. Rodičia sú zároveň povinní pristupovať k výchove a výžive všetkých svojich detí rovnako. Pokiaľ odporca platí výživné na

svojho 18-ročného syna Q. vo výške 150 eur, pričom tento je študentom strednej školy, v súvislosti s čím mu nevznikajú také výdavky ako navrhovateľke, nie je dôvod na to, aby považoval vyživovaciu povinnosť v ním navrhutej výške 100 eur na plnoletú dcéru za dostatočnú. Súd pri rozhodovaní v predmetnej veci síce zohľadnil skutočnosť, že odporca spláca dva úvery, ktorými financoval bývanie, avšak mal zároveň za to, že pokiaľ sa tento zaviazal iným subjektom splácať úvery mesačnými splátkami po 701,66 eur, nemal by mať problém poskytovať svojej vlastnej dcére výživné v primeranej výške. Navyiac, podľa vyjadrenia odporcu splatí úver zvýšenými splátkami po 600 eur za dva mesiace a následne ho bude splácať v dohodnutej výške 300 eur mesačne, čiže sa jeho výdavky na tento úver znížia o polovicu. Tým sa vytvorí priestor na to, aby mohol svojmu dieťaťu poskytovať výživné v primeranej výške. Súd považoval za potrebné zdôrazniť, že navrhovateľka sa domáhala zvýšenia výživného len za účelom zabezpečenia jej základných životných potrieb, a teda nežiada od odporcu zvýšené výživné z dôvodu mimoškolských aktivít, záľub a podobne. Vzhľadom na deklarované príjmy odporcu a jeho preukázané mesačné výdavky preto konštatoval, že je nepochybné, že pokiaľ by mal skutočne len ním tvrdené príjmy, nebolo by v jeho možnostiach mesačne uhrádzať všetky svoje výdavky. Požadované výživné v sume 160 eur súd považoval za primerané potrebám navrhovateľky, ako aj schopnostiam, možnostiam a majetkovým pomerom odporcu. Výživné by malo pokryť všetky výdavky na výživu dieťaťa, pričom každé dieťa má právo podieľať sa na životnej úrovni svojich rodičov a výška výživného musí byť určená tak, aby bolo reálne v možnostiach povinného rodiča ho poukazovať riadne a včas. Na základe vyššie uvedeného tak súd uložil odporcovi prispievať na výživu navrhovateľke od 18.08.2015, t.j. od podania návrhu na začatie konania po 160 eur mesačne, vždy do 10. dňa v mesiaci vopred k rukám navrhovateľky. Pri rozhodnutí vychádzal z ust. § 62 ods. 1, 2, 5, § 75 ods. 1, § 78 ods. 1 a 3 zákona č. 36/2005 Z. z. o rodine (ďalej len „Zákona o rodine“).

Dlžné výživné, ktoré vzniklo za obdobie od podania návrhu na začatie konania do rozhodnutia súdu, ktorého výška predstavuje 573,78 eur, súd odporcovi povolil splácať v mesačných splátkach tak, ako je to uvedené vo výroku tohto rozhodnutia.

Účastníci si náhradu trov konania neuplatnili, a preto súd rozhodol o trovách konania tak, že ich náhradu účastníkom nepriznal.

Proti tomuto rozsudku podal odvolanie odporca.

V odvolaní uviedol, že nie je schopný súdom určené výživné platiť, pretože jeho príjem nedosahuje výšku, ktorá by mu umožňovala prispievať na výživu navrhovateľky sumou 160 eur mesačne.

Pokiaľ súd rozhodnutie v otázke výšky výživného zdôvodnil tým, že na syna Q., ktorý je stredoškólak, platí výživné 150 eur mesačne, odporca poukázal na to, že rozsudok je z roku 2012 a v súčasnej dobe sa jeho výživné voči synovi bude upravovať, nakoľko jeho momentálne finančné pomery mu absolútne nedovoľujú platiť takéto výživné a na pokrytie jeho mesačných potrieb momentálne postačuje nižšia suma. Súd by mal preto uvedené zvážiť ako posúdenie predbežnej otázky. V súčasnej dobe sa s už s Q., ako aj s jeho matkou ako zákonným zástupcom dohodol na sume 85 eur mesačne. Vzhľadom k tomu, že takúto dohodu musí schváliť súd, táto ešte nie je vykonateľná. S ohľadom na všetky okolnosti, najmä na jeho finančné ťažkosti, ako aj na Q. súhlas je však dôvodné spoliehať sa, že súd v dohľadnej dobe túto dohodu schváli. V takom prípade teda neobstojí nárok navrhovateľky na sumu 160 eur mesačne.

Ďalej odporca vytykal súdu nedostatočné zistenie skutkového stavu, nakoľko je evidentné, že navrhovateľka ako mladá a zdravá osoba má možnosti zamestnať sa popri štúdiu aspoň formou dohody, resp. brigády. Taktiež podľa jeho názoru dostatočne nepreukázala tvrdenie, že jej internát nebol pridelený. Pokiaľ takto aj bolo, malo by byť v jej záujme osloviť iné internáty, a to aj stredoškolské, kde by sa miesto pre ňu určite našlo. Bezplatný lístok na vlak si študenti môžu zahlásiť vopred, čo je v ich záujme. Súd mal tiež dôslednejšie skúmať na úhradu akých dlhov boli peniaze, ktoré si navrhovateľka v lete na brigáde v Dánsku zarobila v sume 900 eur. Plne vylučuje, že tieto peniaze boli použité aj na úhradu dlhov jej matky. Ďalším dôvodom, pre ktorý považuje výšku výživného za nespravodlivú je fakt, že navrhovateľka by podľa jeho vedomostí spĺňala aj podmienky pre udelenie sociálneho štipendia, na ktoré má nárok. Súd sa vôbec nezaoberal dôvodmi, pre ktoré si o toto sociálne štipendium doteraz nepožiadala.

Podľa odporcu sa na výdavkoch súvisiacich so štúdiom mal podieľať aj druhý rodič, teda matka. Je schopný prispievať sumou 100 eur mesačne. Jeho momentálne mesačné výdavky presahujú jeho príjmy. Momentálne nemá žiadnu prácu. S úhradou stavebného úveru a hypotekárneho úveru, ktorý je vymáhaný dražobnou spoločnosťou, mu momentálne pomáhajú najmä rodičia, nakoľko dom, v ktorom býva, je dedičstvom po prarodičoch. Ďalej sa ohradil voči tvrdeniu navrhovateľky, že zarába aj 200 eur denne, keď neprší, pretože to nie je pravda.

Odporca vytykal súdu, že vzal do úvahy skutočnosti, ktoré z dôkazov nevyplýnuli alebo neboli účastníkmi prednesené, pretože 160 eur je nad rámec preukázaných potrieb navrhovateľky a neprihliadal na skutočnosti, ktoré boli preukázané či vyplývali z jeho výpovede.

Navrhol preto rozsudok okresného súdu zrušiť a vec mu vrátiť na ďalšie konanie, alternatívne zmeniť a zaviazat' ho prispievať výživným v sume 100 eur mesačne, pričom mu súd povoľuje zaplatiť zameškané výživné za obdobie od 18.08.2015 do 31.03.2016 vo výške 573,78 eur v mesačných splátkach, prvých 14 splátok po 40 eur, 15. splátka vo výške 13,78 eur, pričom prvá splátka splatná v mesiaci nasledujúcom po právoplatnosti rozsudku, proti ktorému toto odvolanie smeruje spolu so splátkou bežného výživného. Zároveň aby rozhodol, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov odvolacieho konania.

Navrhovateľka v písomnom vyjadrení k odvolaniu odporcu navrhla rozsudok okresného súdu potvrdiť. Za nepravdivé považovala tvrdenie odporcu, že konajúci súd napadnuté rozhodnutie zdôvodnil jedine výškou výživného na syna odporcu Q.. Konajúci súd posúdil dôkazy a skutočnosti každý jednotlivu a všetky v ich vzájomnej súvislosti, pričom návrh odporcu, aby výška výživného na syna Q. mala byť posudzovaná ako predbežná otázka, považovala za nepochopenie princípov súdneho konania v otázkach týkajúcich sa Zákona o rodine.

Navrhovateľka sa stotožnila s názorom súdu, že nie je možné prisvedčiť a stotožniť sa s vyjadrením odporcu, že nie je schopný platiť výživné vo výške určenej konajúcim súdom uvedenej v napadnutom rozhodnutí z dôvodu jeho príjmu vo výške, resp. jeho finančných ťažkostí, keď odporca nemá problém uhradiť splácanie úveru vo výške 600 eur mesačne po dobu 2 mesiacov a následne uhrádzať splátky vo výške 300 eur mesačne. Považovala preto aj toto tvrdenie odporcu za zavádzajúce až klamlivé. Odporca je povinný v prvom rade si plniť svoje vyživovacie povinnosti a nie uhrádzať nejaké úvery, ktoré si spôsobil sám, resp. svojím životným postojom. Uvedený postoj odporcu preukazuje aj, že vo veku 41 rokov platí výživné, resp. má vyživovaciu povinnosť na 3 deti, pričom ani jedno dieťa nežije s ním v spoločnej domácnosti, čo preukazuje jeho nezodpovedný, laxný a rozhadzovačný prístup k životu a svojim povinnostiam.

K radám odporcu týkajúcich sa jej ubytovania uviedla, že odporca je vlastníkom rodinného domu - tak vzhľadom k jeho vyživovacím povinnostiam a na úhradu dlhu by mu odporučila, aby uvedený rodinný dom predal a finančné prostriedky využil na plnenie si svojich vyživovacích povinností a následne na úhradu dlhu a našiel si ubytovanie niekde na tzv. slobodárke, robotníckych ubytovaniach, resp. si môže prenajať garsónku. K hľadaniu si brigád uviedla, že odporca je ešte mladým a silným človekom, ktorý má možnosť nájsť si primerane finančne ohodnotené zamestnanie, t.j. mal by prestať žiť záhaľčivým životom, nespoliehať sa na príbuzných či štát, pričom mu dáva na vedomie, že napríklad spoločnosť Volkswagen Slovakia, a.s. hľadá nepretržité zamestnancov na rôzne pozície a priemerná hrubá mzda v tejto spoločnosti je vo výške 1.789 eur.

Krajský súd, ako súd odvolací (§ 10 ods. 1 O. s. p.), po zistení, že odvolanie bolo podané včas účastníkom konania (§ 204 ods. 1, § 201 O. s. p.), proti rozhodnutiu, ktoré možno napadnúť týmto opravným prostriedkom (§ 201 O. s. p.), pričom podanie opravného prostriedku nie je vylúčené podľa § 202 O. s. p., bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 214 ods. 2, § 156 ods. 3 O. s. p.), preskúmal rozhodnutie v napadnutom rozsahu a z dôvodov uvedených v odvolaní (§ 212 ods. 1 O. s. p.) a rozsudok okresného súdu ako vecne správny potvrdil (§ 219 ods. 1 O. s. p.) z nasledovných dôvodov:

V preskúmvanej veci okresný súd rozsudkom odporcu zaviazal prispievať na výživu navrhovateľke od 18.08.2015 po 160 eur mesačne, vždy do 10. dňa v mesiaci vopred k rukám navrhovateľky.

Odporca rozsudok okresného súd napadol odvolaním namietajúc rozsah výživného s ohľadom na odôvodnené potreby navrhovateľky a jeho schopnosti.

V zmysle § 62 Zákona o rodine je vyživovacia povinnosť rodičov k deťom ich zákonnou povinnosťou. Dosiahnutím plnoletosti táto vyživovacia povinnosť nezaniká, ale trvá do času, kým deti nie sú schopné samé sa živiť. Schopnosť dieťaťa samostatne sa živiť nie je viazaná na dosiahnutie určitej vekovej hranice, ale je závislá od schopnosti dieťaťa samostatne, z vlastných zdrojov uspokojovať všetky svoje odôvodnené potreby z odmeny za svoju prácu. Táto schopnosť musí byť zároveň trvalá, nakoľko príjem náhodného charakteru nemožno považovať za nadobudnutie schopnosti samostatne sa živiť. Za okolnosť odôvodňujúcu trvanie vyživovacej povinnosti rodičov sa vo všeobecnosti akceptuje štúdium, ktorým sa dieťa pripravuje na budúci výkon povolania.

Z ust. § 62 ods. 1, 2, 4, 5, § 75 ods. 1 Zákona o rodine vyplýva, že konkrétna výška výživného je ovplyvňovaná faktormi jednak na strane výživou oprávneného, jednak na strane povinného. Na strane oprávneného dieťaťa je potrebné skúmať jeho skutočné odôvodnené potreby s ohľadom na zákonnú mieru povinnosti rodiča, ktorá je daná tým, že dieťa má právo podieľať sa na životnej úrovni svojich rodičov. Oprávnené potreby pritom nezahŕňajú iba základné nároky dieťaťa, ale sú dané širšie jednak potrebami bytovými, odevnými, zdravotnými, kultúrnymi a závisia predovšetkým od veku, zdravotného stavu, schopnosti živiť sa sám, schopnosti starať sa o seba a podobne. Medzi odôvodnené potreby nepatria len pravidelné mesačné výdavky, ale aj náhodné výdavky, ktoré napríklad súvisia so zdravotným stavom oprávneného (ako sú napr. liečebné náklady). Súd na ne musí pri určovaní výživného prihliadnuť. Na strane oprávneného sa tiež skúmajú jeho schopnosti, možnosti a majetkové pomery, existencia a počet iných osôb povinných poskytovať výživu a ich schopnosti, možnosti a majetkové pomery, počet nimi vyživovaných osôb a výška takéhoto výživného ako i vyživovaciu povinnosť iných povinných voči týmto osobám. Na strane dieťaťa je nevyhnutné prihliadnuť na okruh osôb, ktoré sú povinné poskytovať mu výživné a výšku a spôsob už poskytovaných plnení, kde je potrebné zohľadniť tiež starostlivosť o dieťa a jeho domácnosť. Na strane povinného sa prihliada tiež najmä na jeho schopnosti, teda faktické príjmy, ale i na jeho možnosti, teda na to, čo je objektívne možné, aby zarobil s ohľadom na svoj vek, zdravotný stav, kvalifikáciu, odbornosť, nadanie, vedomosť, zručnosti, pracovné skúsenosti i situáciu na trhu práce. Okrem toho je potrebné vždy vyhodnotiť i majetkové pomery oboch povinných rodičov. Táto kategória zahŕňa jednak majetok rodičov a jednak ich životný štandard, ktorý sa navonok prezentuje. Okrem uvedeného na strane povinného rodiča je vždy potrebné prihliadnuť k počtu, druhu, výške a dôvodnosti iných vyživovacích povinností a zároveň na okruh osôb, ktoré sú povinné týmto oprávneným poskytovať výživné, ich schopnosti, možnosti a majetkové pomery.

Odvolací súd preskúmaním napadnutého rozsudku, prislúchajúceho spisového materiálu a vyhodnotením toho čo uviedol v rámci odvolacieho konania odporca konštatuje, že prvostupňový súd v dostatočnom rozsahu zistil skutočnosti potrebné pre posúdenie veci, vykonal dokazovanie, ktoré vyhodnotil v súlade s ust. § 132 O. s. p. a dospel k záveru, že okresný súd správne zistil skutkový stav ohľadom pomerov navrhovateľky a odporcu a správne právne posúdil aj rozsah výživného ako i počiatok (§ 77 ods. 1 Zákona o rodine). S jeho dôvodmi v tomto smere sa odvolací súd v plnom rozsahu stotožnil a na ne poukazuje. Neosvojil si len právne posúdenie predstavujúce porovnanie pomerov od času posledného rozhodnutia o výživnom v roku 2009 (rozsudkom Okresného súdu Zvolen č. k. 10P/26/20009-65 zo dňa 29.04.2009, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 04.06.2009 bol odporca zaviazaný prispievať na výživu v tom čase maloletej navrhovateľky sumou 83 eur mesačne). Dôvodom bolo, že z výsluchu navrhovateľky mal zistené, že táto ukončila strednú školu maturitnou skúškou v lete r. 2014, potom pracovala na základe dohody (Hypernova, Billa), dva mesiace bola evidovaná na úrade práce a vykonávala trojmesačnú absolventskú prax na okresnej prokuratúre. Potom utrpela zranenie a od apríla bola doma, pripravovala sa na prijímacie pohovory. Bolo nesporne preukázané, že na základe rozhodnutia z 27.04.2015 Filozofickej fakulty Univerzity Konštantína Filozofa v Nitre bola prijatá v akademickom roku 2015/2016 na denné bakalárske štúdium študijného programu (č.l. 2 spisu). Vzhľadom na uvedené podľa odvolacieho súdu po ukončení strednej školy a nástupe do zamestnania bola navrhovateľka schopná sa samostatne živiť a vyživovacia povinnosť rodičov relatívne zanikla. Následne tým, že navrhovateľka nástupom na vysokú školu začala opäť riadne študovať sa vyživovacia povinnosť rodičov obnovila.

Odvolanie odporcu odvolací súd nepovažoval za dôvodné.

Pokiaľ tento poukázal na to, že v súčasnej dobe sa jeho výživné voči synovi Q. bude upravovať stanovením nižšej sumy (naposledy určené výživné v sume 150 eur mesačne) tak odvolací súd uvádza, že uvedené odporca nepreukázal. V tejto súvislosti je potrebné zdôrazniť, že v danom prípade ide o sporové konanie, v ktorom je súd nielen viazaný návrhom navrhovateľa, ale v ktorom dokazovanie z úradnej povinnosti, ako je to v konaní vo veci maloletých detí, nevykonáva. Bremeno tvrdenia ako aj dôkazné bremeno tu v zmysle § 120 ods. 1 O. s. p. spočíva na účastníkoch konania a od ich aktivity v konaní závisí, či dôkazné bremeno unesú. Z toho dôvodu bolo pri preskúmaní prihliadnuté na doposiaľ právoplatné súdne rozhodnutie ohľadom výživného na syna Q. v sume 150 eur mesačne. K poukazovaniu odporcu na to, že na výdavkoch súvisiacich so štúdiom by sa mala podieľať aj matka navrhovateľky, odvolací súd uvádza, že venovať všetky sily čo najoptimálnejšiemu zaisteniu výživy a ďalších odôvodnených potrieb detí podľa svojich faktických možností a schopností v súlade s ust. § 62 Zákona o rodine, je povinnosťou oboch rodičov (teda tak matky ako aj otca). Niet však pochyb, že úhradu výdavkov na navrhovateľku, ktorá je dospelá a navštevuje vysokú školu, a teda nielen na

uspokojovanie všetkých odôvodnených hmotných potrieb (jedlo, ošatenie, obuv a pod.), ale aj potrieb spojených s návštevou vysokej školy (študuje v značnej vzdialenosti od svojho bydliska /byva v C., okr. A. E., študuje v Nitre/, s čím vznikajú pravidelné výdavky na cestovné, ale aj na bývanie, výdavky na nákup vysokoškolských učebníc, poplatky a pod.) a dôležitých pre zdravý vývoj (kultúrne, rekreačné potreby a pod.) musí zabezpečovať aj matka navrhovateľky. Keďže dosahuje nízke zárobkové príjmy a má aj ďalšiu vyživovaciu povinnosť prejavuje sa jej povinnosť v nižšom rozsahu. Odvolací súd je názoru, že navrhovateľka nemá povinnosť sa popri navštevovaní vysokej školy zamestnať nakoľko svoj čas má venovať dennému štúdiu, ktoré je náročné a to najmä v 1. ročníku. Okrem toho to, že si v letných mesiacoch zarobila na brigáde sumu 900 eur a na aký účel ju použila nepovažoval za rozhodujúce preto, aby uvedená skutočnosť mala vplyv na rozsah vyživovacej povinnosti zo strany odporcu.

Na základe uvedených skutočností dospel odvolací súd k záveru, že výživné určené okresným súdom vo výške 160 eur mesačne je primerané tak odôvodneným potrebám navrhovateľky ako aj možnostiam a schopnostiam odporcu pričom výživné má prednosť pre inými jeho označenými výdavkami. Priorita vyživovacej povinnosti rodičov upravená v § 62 ods. 5 veta prvá Zákona o rodine je totiž daná záujmom dieťaťa chráneným príslušnými medzinárodnými dohovormi. Napadnutý rozsudok okresného súdu preto vrátane výroku o trovách konania, ktorý nebol osobitne napadnutý odvolaním ako vecne správny podľa § 219 ods. 1 O. s. p. potvrdil.

O trovách odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa ust. § 142 ods. 1 O. s. p. v spojení s ust. § 224 ods. 1 O. s. p. V odvolacom konaní bola úspešná navrhovateľka, ktorá si však náhradu trov odvolacieho konania postupom podľa § 151 ods. 1 O. s. p. neuplatnila, resp. jej ani žiadne trovy nevznikli. Odvolací súd preto rozhodol, že navrhovateľke náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

Toto rozhodnutie odvolacieho súdu bolo prijaté hlasovaním v senáte pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie **n i e** je prípustné.